

Uchwała
Nr 13/III/2019
Rady Naukowej Instytutu Historii UMCS w Lublinie
z dnia 27 listopada 2019 roku
w sprawie przyjęcia strategii
rozwoju dyscypliny historia w Instytucie Historii UMCS

Zgodnie z § 39 ust. 2 pkt 1 oraz § 45 ust. 3 pkt 4 Statutu UMCS z dnia 29 maja 2019 r. Rada Naukowa Instytutu Historii UMCS postanawia, co następuje:

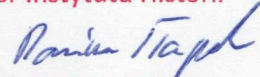
§1

Rada Naukowa IH UMCS na podstawie projektu przygotowanego przez dyrektora instytutu, zatwierdza strategię rozwoju dyscypliny historia w brzmieniu jak w załączniku nr 1 do niniejszej uchwały.

§2

1. W głosowaniu uczestniczyło 30 osób: za przyjęciem uchwały głosowało 28, przeciw 0, wstrzymały się 2 osoby.
2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Dyrektor Instytutu Historii

dr hab. Dariusz Słapek,
prof. UMCS

**Załącznik numer 1 do uchwały nr. 13./III/ 2019 Rady Naukowej Instytutu Historii UMCS
w Lublinie z dnia 27 listopada 2019 roku w sprawie przyjęcia strategii rozwoju
dyscypliny historia w Instytucie Historii UMCS**

STRATEGIA I PLANY ROZWOJU IH UMCS.

Filozofią tworzenia strategii jest jej praktyczny wymiar i możliwość korzystania z niego choćby w bieżących działaniach (także oceny sprawności funkcjonowania Dyrekcji!). Stąd zawiera ona, często wbrew powszechnemu przekonaniu o istocie strategii, szereg szczegółowych rozwiązań i kierunków aktywności zarówno o charakterze doraźnym, jak długoterminowym.

Merytoryczną podstawą tworzenia strategii IH UMCS w nowej rzeczywistości prawnej jest diagnoza potencjału naukowego Instytutu¹ przeprowadzona w oparciu o dotychczasowe sprawozdania roczne (zwłaszcza z lat 2017-2018), indywidualne rozmowy z większością pracowników (odbywane począwszy od miesiąca lipca 2019 r.) oraz bieżącą obserwacją publikacji naukowych z wykorzystaniem systemu PBN. Pomocne w tym względzie okazały się także: analiza uzyskanych i kierowanych przez pracowników IH UMCS grantów; tematyka realizowanych w IH rozpraw doktorskich; konsultacje z Centrum Współpracy Międzynarodowej. Wzięto także pod uwagę kwestie organizacji pracy w IH (nową strukturę katedralną i jej merytoryczne wyprofilowanie) oraz kondycję finansową jednostki. Analiza ta potwierdza, że w IH UMCS tkwi spory, a nie w pełni wykorzystany potencjał naukowy. Potwierdzeniem, raczej ilustracją tego dobrze rozpoznanego zjawiska, są choćby sprawnie przebiegające awanse naukowe i relatywnie wysoka liczba publikacji. Jednakże stanowiące podstawę tych awansów osiągnięcia oraz dorobek publikacyjny nie są w wystarczającym stopniu dostrzegane w świecie naukowym. Świadczą o tym dobitnie indeksy cytowań. Niepokoi mała liczba publikacji zagranicznych lub w językach kongresowych, nieuzasadnione obawy wielu pracowników przed aplikowaniem do redakcji krajowych czasopism o uznanej renomie. Bez roztropnej polityki publikacyjnej oddalamy się od głównego nurtu badań, ograniczając naszą rolę do prowincjonalnego ośrodka studiów historycznych. Towarzyszy temu dychotomia postaw: atmosfera apatii, bezradności lub nieuprawnionego samozadowolenia, niedostatki empatii, solidarności wewnętrznej etc.

Nowa katedralna struktura IH może wyznaczać określone profile badań i stymulować powstanie zespołów badawczych, ale bardziej skuteczną metodą aktywności naukowej wydaje się wyznaczenie wiodących, węzłowych kierunków badań angażujących pracowników i doktorantów ze Szkoły Doktorskiej. **Przyjęcie takich rudymentów implikuje możliwość koordynowania badań, tworzenia zespołów badawczych zwłaszcza o charakterze międzyinstytutowym, opartych wyłącznie na realizowanych przedsięwzięciach, stwarza szanse na uzyskanie spójności proponowanych tematów prac doktorskich/magisterskich, grantów i konferencji naukowych. Innymi słowy, tematy wiodące kreować powinny zarówno znacząca tożsamość, markę i rozpoznawalność IH UMCS w świecie naukowym i otoczeniu społecznym, jak i stanowić rodzaj spoiwa wewnętrznego, efektem którego okazywać się powinna konieczna synergia działań.** Nie należy zapominać o budowaniu marki Instytutu np. poprzez zachęcanie pracowników do aktywności polegającej na zasiadaniu w komitetach organizacyjnych różnorodnych uroczystości, działalności w stowarzyszeniach i

¹ Tworzy go 11 profesorów tytularnych, 12 uczelnianych, 21 adiunktów z habilitacją oraz 10 adiunktów ze stopniem doktora.

gremiach naukowych zarówno o znaczeniu ogólnopolskim i międzynarodowym, jak i lokalnym.

Niezależne od nas okoliczności determinują fakt, iż strategia musi zawierać działania krótkoterminowe zamykające się datą 31 grudnia 2020 roku oraz politykę IH UMCS w dłuższej perspektywie czasu, obejmującej lata kolejnej ewaluacji (czyli okres 2021-2024). Tak rozłożone w czasie zadania nie mogą się zasadniczo różnić, bo każde z nich winno zakładać progresję w kluczowych, zewnętrznych ocenach IH UMCS. Każde mieścić się musi również w trzech obowiązujących obszarach ewaluacji: polityce publikacyjnej (osiągnięcia naukowe), pozyskiwaniu środków zewnętrznych oraz współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym (tzw. wdrożenia). Wszystkie też powinny opierać się na pełnej świadomości pracowników o konieczności realizacji wspólnych celów. Różnice natomiast sprowadzać się powinny niemal wyłącznie do roztropnego rozmieszczenia w czasie (harmonogramie działań) możliwych do realizacji zadań.

Ad1. Strategia krótkoterminowa.

Obiektywne uwarunkowania funkcjonowania IH w okresie pozostałym do 31 grudnia 2020 roku sprawiają, że w ciągu najbliższych 14 miesięcy działania doraźne muszą dominować nad systematycznymi i długoterminowymi („tożsamościowymi”). Powinny one jednak stanowić logiczny poligon aktywności zakładanej do przeprowadzenia w dłuższej perspektywie czasowej (reguła ciągłości i możliwości doskonalenia rozwiązań). Zasadniczy i jedyny cel doraźnej działalności wyznacza osiągnięcie w najbliższej ewaluacji (latem 2021 r.) w planie maksimum: kategorii „A” lub, w założeniu minimum: kategorii „B plus”. Bez realizacji któregośkolwiek z tych celów dalsze istnienie IH UMCS, pojmowane głównie jako utrzymanie dotychczasowych miejsc pracy, stoi pod olbrzymim znakiem zapytania.

Bieżący monitoring osiągnięć naukowych wskazuje na kilka zagrożeń związanych z realizacją wyartykułowanych wyżej celów. Niepokoi zwłaszcza niewielka liczba sprawozdawanych w ciągu 2019 roku artykułów publikowanych w wysoko punktowanych czasopismach. Choć są to dane cząstkowe (liczyć należy, że większość publikacji za rok 2019 dopiero się ukaże), obawy budzi relatywnie duża liczba rozdziałów w pracach zbiorowych i nisko punktowanych artykułów w periodykach oraz „ucieczka” w publikowanie recenzji i artykułów recenzyjnych. Z perspektywy osiągnięcia wskazanych wyżej celów samo uzyskanie stanu, w którym nie ma tzw. „N0”, nie jest żadnym gwarantem jego osiągnięcia. Co prawda, w ewaluacji liczony jest dorobek każdego bez wyjątku pracownika, ale słabe tzw. *sloty* działają na niekorzyść ocenianej jednostki, która aspiruje przynajmniej do kategorii „B plus”.

Aby zakładane kategorie osiągnąć, w niemal codziennej współpracy z Kierownikami Katedr, prowadzone są bieżące działania, polegające głównie na indywidualnych rozmowach z pracownikami, których dorobek, z różnych powodów², budzi wątpliwości. Nieuniknionymi staną się też kierowane do JM Rektora wnioski o przeprowadzenie nadzwyczajnej oceny niektórych pracowników naukowych. W interesie IH pozostaje konsekwentnie egzekwowanie od poszczególnych pracowników aktywności naukowej wynikającej z regulaminu ocen dorobku naukowego. Kierownicy Katedr i Dyrekcja powinni też korzystać z narzędzia, jakim jest kierowanie pracownika do oceny nadzwyczajnej³. Jeśli chodzi o awanse naukowe, to powinny być w pełni zgodne z wymogami Statutu UMCS oraz naszym głębokim przekonaniem, że w przypadku dyscypliny historia powinno je poprzedzać opublikowanie

² Nie chodzi tu wyłącznie o stymulowanie słabszych, ale też właściwe ukierunkowanie aktywności publikacyjnej innych w zakresie liczby, właściwego lokowania i rozłożenia w czasie potencjalnych publikacji.

³ Musimy w szybkim czasie stworzyć projekt kryteriów oceny okresowej dorobku naukowego uwzględniającego specyfikę naszej dyscypliny.

monografii autorskiej. Należy zintensyfikować wnioski o uzyskanie tytułu profesora (coraz liczniejsza grupa profesorów uczelnianych i doktorów habilitowanych).

Dyrekcja deklaruje otwartość w zakresie reguł „gry” czy polityki ewaluacyjnej. Chodzi o najbardziej efektywne i „punktodajne” budowanie niezbędnych dla IH slotów, ale też indywidualnego dorobku naukowego (kwestie te nie są tożsame), unikanie publikacji już w jakiś sposób dla tych osiągnięć aktualnie „niepoliczalnych”, innymi słowy wartych zawieszenia i przesunięcia w czasie (przykład stanowią monografie autorskie, których liczba zbliża się do wymaganych od nas za lata 2017-2020 35 książek /w formie tradycyjnej i e-booków/, wobec czego w przypadku nowych publikacji tego typu należy wykazywać sporą wstrzeźliwość...). W zakresie owej „gry ewaluacyjnej” stale prowadzone są indywidualne konsultacje.

Dyrekcja na bieżąco poszukuje możliwości publikacyjnych dla pracowników IH w różnych czasopismach naukowych i stymuluje przekazywanie informacji między pracownikami na ten temat. W dalszym ciągu promuje się aktywność w zakresie pozyskiwania grantów zwłaszcza tych, które mogą być finansowane już od czerwca 2020 roku. Efektem wspomnianych rozmów z pracownikami jest możliwość weryfikowania składanych przez pracowników deklaracji, co do indywidualnej „polityki publikacyjnej”. Takie same rozmowy mają zachęcać do skutecznego aplikowania o granty (co mieści się w I i II obszarze oceny IH). W obu perspektywach (krótkiej i długiej) jako bezwzględna zasadę należy przyjąć, że **każdy pracownik powinien być albo kierownikiem realizowanego w IH grantu, albo jego wykonawcą**⁴. Ze skutecznego aplikowania o środki zewnętrzne należy uczynić jedno z podstawowych kryteriów pozytywnej oceny okresowej pracownika. Promowanie grantów stało się powodem działań Dyrekcji w zakresie służbowych wyjazdów pracownika finansowanych ze środków własnych Instytutu. Korzystający z nich pracownicy zobowiązani są do wskazywania naukowych celów osiąganych dzięki takim wyjazdom (warto zauważyć, iż w podobny sposób wygląda planowanie wyjazdów przewidywanych i odbywanych w ramach grantów)⁵.

Skoro mankamentem/słabą stroną funkcjonowania IH była i pozostaje wspomniana wyżej skala umiędzynarodowienia badań (nie jest to tożsame ze współpracą międzynarodową), to szansą zmiany tej sytuacji jest promowanie publikacji w zagranicznych periodykach z listy ministerialnej poprzez dowartościowanie takich dokonań w okresowej ocenie pracownika a także wykorzystanie systemu preferencyjnych nagród rektorskich). Działania doraźne w tym zakresie opierają się na finansowaniu wyjazdów zagranicznych gwarantujących wymaganą jakość publikacji, oraz pokrywanie kosztów tłumaczeń (ew. wnoszenia opłat za publikacje w wysoko punktowanych płatnych periodykach)⁶.

W okresie do końca 2020 roku powinny wejść w życie wszelkie regulacje prawne porządkujące relacje między IH a Szkołą Doktorską Nauk Humanistycznych w zakresie historii. Naczelnymi zasadami określającymi sposób rekrutowania, jak realizacji tematów badawczych w Szkole, powinny być transparentność wszelkich działań, dbanie o zachowanie najwyższych standardów poziomu naukowego oraz skoordynowanie tematów prac doktorskich

⁴ Położono spory nacisk na aplikowanie o granty w terminie do 20 grudnia 2019 r.

⁵ Pracownicy otrzymali informacje na temat zakresu wsparcia możliwego do uzyskania we współpracy Narodową Agencją Wymiany Akademickiej.

⁶ System ten będzie wspomagany optymalizacją kosztów ponoszonych w trakcie bieżącego funkcjonowania IH, zwłaszcza poprzez zwiększenie efektywności i racjonalności wykorzystania majątku (m.in. lokali, sprzętu komputerowego, materiałów) powierzonego IH.

z określonymi niżej tematami wiodącymi w badaniach IH. Celowi temu mają służyć uchwały Rady Naukowej IH w sprawie: powoływania promotorów, tworzenia komisji do przeprowadzenia postępowań w sprawie nadania stopnia doktora w dyscyplinie historia, w sprawie przyjęcia projektu indywidualnego planu badawczego doktorantów Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych w Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie w dyscyplinie historia (dawne wysłuchania) oraz w kwestii wytycznych do przygotowania indywidualnych planów badawczych doktorantów Szkoły Doktorskiej Nauk Humanistycznych w UMCS w Lublinie w dyscyplinie historia.

Periodyki finansowane ze środków IH, które uzyskały odpowiednie finansowanie grantowe powinny realizować cele wyznaczone przez te projekty (zwłaszcza umiędzynarodowienie publikacji) w drodze do wejścia do bazy Scopus. Należy wspierać ściśle współpracę ich redakcji oraz podjąć dyskusję na temat stworzenia dla każdego z nich indywidualnego profilu publikacyjnego. Stanowią one wspólne dobro instytutu, obowiązkiem każdego pracownika powinno być wspieranie redakcji w pozyskiwaniu artykułów-zwłaszcza autorów spoza Polski, zagranicznych członków Rad Naukowych. Zaowocuje to dalszym wzmacnianiem ich pozycji w świecie nauki a w konsekwencji również rozpoznawalności IH (zwłaszcza poprzez promowanie węzłowych kierunków badań – patrz poniżej).

Wspierane finansowo przez IH konferencje powinny bezwzględnie spełniać warunki konferencji międzynarodowych, opartych na zasadach zapraszania wybitnych uczonych z zewnątrz. Ich efekt w postaci przygotowanych tekstów powinien być publikowanych na łamach instytutowych periodyków.

W III obszarze ewaluacji za największe dotychczasowe osiągnięcie uznać należy finansowe efekty XX Powszechnego Zjazdu Historyków Polskich zorganizowanego dzięki grantowi ministerialnemu. Spodziewać się można, że echo Zjazdu przełoży się nie tylko na efekty punktowe, ale i rozpoznawalność IH UMCS. Instytut posiada liczące się osiągnięcia w popularyzacji historii przy użyciu nowoczesnych form i niestandardowych sposobów narracji historycznej. W tym względzie należy przedsięwziąć konkretne działania mające na celu tworzenie startup'ów, rozeznanie możliwości zgłoszenia **wzorów użytkowych i przemysłowych** do Urzędu Patentowego RP. Olbrzymi dorobek IH w zakresie badań regionalnych daje szansę aplikowania o środki finansowe od różnego szczebla samorządów na realizację konkretnych celów, jednak nie na zasadzie umów prywatnych z autorami, lecz drogą zamawiania wykonania dzieła poprzez umowę z UMCS. Konieczne jest określenie wpływu naszych badań na doskonalenie prowadzenia działalności archiwalnej (rozumianej jako gromadzenie, opracowywanie i udostępnianie materiałów archiwalnych) i zarządzania tą działalnością. Wydaje się możliwe zebranie potwierdzeń takiego wpływu. Szerokie spektrum badań prowadzonych przez pracowników i doktorantów IH kreuje możliwości pozyskiwania środków także od innych instytucji, organizacji i biznesu (np. historia komunikacji, kolejnictwa, bankowości itd.). W tym celu konieczne jest szybkie reagowanie na takie zlecenia na przykład poprzez odpowiednio formułowane tematy prac dyplomowych i doktorskich.

Strategia długoterminowa.

Strategia długoterminowa powinna być konsekwencją i rozwinięciem strategii krótkoterminowej. Pozostanie też pochodną ewaluacji z lata 2021 r. i dyskontować będzie wszelkie złe i dobre doświadczenia zdobyte w okresie oceny za lata 2017-2020. Pozostaje mieć nadzieję, że podstawą jej tworzenia stanie się diagnoza dotychczasowego potencjału IH (co do liczby pracowników i jakości prowadzonych przez nich badań). Ufać należy także, że priorytetem działań w latach 2021-2024 będzie umocnienie zadawalającego statusu

osiągniętego w poprzedniej ewaluacji. Niezmienne pozostaną zapewne obszary i zasady ewaluacji za lata 2021-2024⁷.

Obszar nauki:

W obszarze nauki dominować będzie wysoka jakość oraz realizowane na wysokim poziomie, w pełni skoordynowane i spójne tematy badawcze. Ich efektem stać się powinna niezwykle ważna we współczesnej nauce tożsamość, marka i brand oparte na tradycji prowadzonych dotąd eksploracji, potrzebach/konieczności realizowania określonych badań, obiektywnych czynnikach determinujących ich rozwój (archiwa, źródła) i wyobrażeniach na temat profilu naukowego IH UMCS.

Uważać należy za błędne zbytnie rozproszenie oraz niespójność wiodącej tematyki. Czynniki wymienione powyżej powinny być uwzględnione w konkretnych propozycjach tematów, których liczba powinna być ograniczona do kilku. Nie należy w tym względzie kierować się liczbą Katedr, a obiektywną oceną potencjału badawczego Instytutu i wolą pracowników tworzenia merytorycznych zespołów badawczych. Węzłowe problemy badawcze powinny wyznaczać kierunki zespołowej i indywidualnej aktywności badawczej zarówno pracowników IH (planów wydawniczych, projektów grantowych, tematyki konferencji, profilu periodyków IH etc), jak i przygotowywanych pod ich kierunkiem prac dyplomowych, zwłaszcza rozpraw doktorskich. **Nie wyobrażamy sobie sytuacji, w której kandydat do szkoły doktorskiej niejako narzuca własny temat badawczy. Wydaje się bardziej właściwe odwrócenie tych relacji czyli coroczne publikowanie propozycji tematów prac mieszczących się w strategii badań naukowych IH UMCS.** Innymi słowy, odpowiedzialnie formułowane tematy byłyby gotową ofertą dla potencjalnych doktorantów i w możliwym zakresie spełniały również oczekiwania tzw. środowiska zewnętrznego.

TEMATY WĘZŁOWE:

1. **Elity i wykluczeni. Modele, ideologia i praktyki społeczne**
2. **Pogranicza jako przestrzeń interakcji społecznych i kreowania stereotypów**
3. **Przeobrażenia cywilizacyjne w dobie industrialnej i postindustrialnej (XIX – XXI w.)**
4. **Badania nad dokumentacją, kancelariami, archiwami, bibliotekami oraz biurokracją na przestrzeni dziejów i współcześnie.**
5. **Rodzina, ród i wspólnoty w dziejach**
6. **Recepcja i mediatyzacja przeszłości w przestrzeni publicznej**
7. **Źródłoznawstwo, nauki pomocnicze historii i edytorstwo historyczne**
8. **Metodologia historii i dzieje historiografii**

CELE I DZIAŁANIA SZCZEGÓŁOWE:

Periodyki finansowane ze środków IH po wejściu do bazy Scopus zachowają swoją tożsamość związaną uwzględnieniem strategii IH UMCS (węzłowych badań). Kontynuowany będzie proces ich wyprofilowania, rozdzielenia sfer zainteresowania tak, aby nie konkurowały ze sobą. Ta dylatacja może mieć charakter podziału na epoki lub określony, zgodny z profilem IH UMCS, kierunek badawczy.

Rozwijanie współpracy międzynarodowej i umiędzynarodowienia badań będzie kontynuowane wyłącznie na zasadzie ewaluacyjnie wymiernych korzyści naukowych (co dotyczy wyjazdów na znaczące konferencje zagraniczne, zapraszania zagranicznych gości, tworzenia oferty zatrudnieniowej kierowanej do międzynarodowego odbiorcy, rozwój

⁷ Spodziewać się należy, że ważną rolę w tej przyszłej ewaluacji może odegrać analiza indeksów cytowań.

inicjatywy „Research in Lublin” (ściśła współpraca z Centrum Współpracy Międzynarodowej UMCS), stworzenia spójnego programu „visiting professors in Lublin”, umiędzynarodowienia zespołów badawczych, wchodzenia do zagranicznych grantów, publikowania w językach kongresowych). Cele te będą realizowane poprzez: zwiększenie finansowania publikacji w językach obcych (tłumaczenia), zwiększenie cytowalności (indywidualne profile pracowników na Academia.edu, Researchgate etc.), promowanie aktywności w tym zakresie w okresowej ocenie pracownika; wykorzystanie rektorskiego systemu nagród; jedna lub dwie rocznie uprofilowane tematycznie międzynarodowe z udziałem roztropnie wybranych zapraszanych gości. konferencji naukowych z efektem publikacyjnym w postaci tekstów w naszych periodykach. Szczególnie istotne będą działania na kierunkach bezpośrednio związanych z historią Państwa i Narodu Polskiego, co bezpośrednio przekłada się na przechowywane tam zasoby archiwalne i biblioteczne. Za kluczową uznać trzeba stałą obecność publikacji naszych pracowników w punktowanych periodykach krajów b. Imperium Rosyjskiego i ZSRR oraz krajach Europy Środkowej.

Skala i zasięg sięgania po środki zewnętrzne nie opiera się już na przekonaniu, że samo aplikowanie o projekt badawczy (lub dydaktyczny!) stanowi wystarczające kryterium pozytywnej oceny okresowej pracownika. Zasadą staje się, że każdy pracownik powinien być albo kierownikiem, albo realizatorem grantu realizowanego w ramach UMCS. Naturalną drogą zakończoną aplikowaniem i realizacją grantów są Katedry i zespoły badawcze (organizacyjne jądro takich projektów powinno tkwić w IH – patrz, kierownik grantu). Podjęte zostaną starania o angażujący relatywnie liczną grupę pracowników grant o wymiarze stricte instytutowym (np. na opracowanie lubelskiej syntezy dziejów Polski, tudzież nowoczesne dzieje Lubelszczyzny). Utrwalona praktyka aplikowania o projekty zewnętrzne czyni nas samodzielnymi w zakresie składania wniosków i ich skutecznego realizowania⁸. Co najwyżej w celu zwiększenia efektywności aplikowania o granty i integracji środowiska, należy powrócić do idei cyklicznych zebrań naukowych jako naturalnego forum dyskusji i omawiania projektów grantowych.

Polityka kadrowa staje się realną pochodną profilu/strategii badań, ale też zdeterminowana jest możliwościami, jakie wynikają z realizacji pensum /?/?⁹. Absolwenci Szkoły Doktorskiej powinni aplikować o projekty dające możliwości samofinansowania zatrudnienia w IH UMCS. W miarę możliwości należy też dążyć do zatrudniania młodych, wybitnych badaczy ze stopniami doktora wywodzących się także spoza naszego środowiska.

Mając świadomość trudnych do jednoznacznego rozstrzygnięcia kwestii merytorycznej i organizacyjnej podległości Biblioteki IH UMCS, deklarujemy podjęcie wszelkich możliwych działań służących wypromowaniu tej jednostki jako prawdziwej czytelnicy naukowej z szerokim dostępem do repozytoriów - baz danych i periodyków naukowych wybranych pod kątem węzłowych tematów badawczych.

Traktując prowadzenie badań naukowych jako zasadniczy kierunek aktywności, IH nie marginalizuje wszelkich działań promocyjnych zarówno w środowisku lokalnym, jak i na arenie ogólnopolskiej. Szczególnie pielęgnować należy współpracę ze szkołami partnerskimi oraz sprawdzone cykliczne przedsięwzięcia popularyzatorskie typu „Dzień Historyka”. Mimo rozdzielania kwestii nauki i dydaktyki należy pielęgnować i wspierać studencki ruch naukowy. Trzeba ufać, że kwestie te, pozostające w aktualnej sytuacji prawnej między dydaktycznymi kompetencjami dziekana a dyrektora IH, znajdą roztropne rozwiązanie choćby w postaci

⁸ Powszechność korzystania z grantów zewnętrznych powinna zmniejszyć zakres finansowego wsparcia dla przedsięwzięć naukowych opartych na środkach IH UMCS.

⁹ Trudno określić, jaką rolę odegra to kryterium przy zatrudnianiu nowych pracowników.

kontynuowania edycji „Koła Historii” oraz rewitalizacji periodyku „Podróżnik Historyczny”. W otwarciu na zewnątrz pomocna powinna być nowoczesna strona internetowa IH UMCS (o funkcjach szerszych niż informacyjne i promocyjne, np. w roli repozytorium).

W zakresie współpracy IH UMCS ze środowiskiem zewnętrznym zasadnicze, możliwe do przewidzenia działania w tym zakresie, zostały zaprezentowane w strategii krótkoterminowej. Jeśli natomiast chodzi o szczegółowe i pewne rozstrzygnięcia w tym zakresie, konieczne stanie się szybkie reagowanie na zapotrzebowanie na konkretne działania o i formy aktywności.

Dyrektor IH UMCS

Dr hab. Dariusz Słapek, prof. UMCS

